

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 19. & 22. lib. Paralip. in quibus describitur reformatio Levitarum & Judicum, facta à Josaphat. Impii Ochoziæ misericordia exhibita Joram ægrotani, invisendô eum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

signum est: illius animam jam certâ quasi spe à Dæmone captam esse. Quare refutatâ hâc futili objectione, argumentum Eccles. tibi iterum propono: *non tardes converti &c.* ne vanâ fiduciâ cum Asa delusus, pereas.

FASCICULUS LI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 19. & 22. lib. Paralip. in quibus describitur reformatio Levitarum & Judicum, facta à Josaphat. Impii Ochozia misericordia exhibita Joram agrotanti, invisendô eum &c.

Considera I. **Q**Uàm salubrem & summè necessariam Superioribus Judices agentibus, proponat Doctrinam Rex Josaphat, dum cap. 19. asserit de S. Scriptura: *Præcipiens Judicibus, videte ait: quid faciatis? hoc est Lyrano teste: ne precipitanter, sed cum magna deliberatione sententiam feratis.* Quare non absque notamine Matthæi 5. dicitur: Christum Dominum *sedisse*, ut teste Abulensi signaretur hâc sessione maturitas Judicii; quam exigunt Jura dum volunt, sententias nonnisi à sedentibus ferri. Nautæ Jonam in mare jactaturi, etsi jam haberent fatentem reum, & petentem: ut mitteretur in mare; manus tamen ab illo retraxere, antequam sollicitâ, & scrupulosâ indagine quæssissent: *quid fecisti?* imò jam cognitâ ab eo gravis inobedienciæ causâ, adhuc morabantur, secundam movendô quæstionem v. 11. cap. 1. *Quid faciemus tibi?* tunc demum spumantibus cum procellis ad certum vitæ periculum committunt. Hic Jonas tertiâ die ex faucibus balenæ ejectus, typus est Christi, quem ea de causa scimus, à Judicibus Hebræis & Pilato damnatum injustè; quòd nimis præcipitanter in illo Judicio res acta sit, invidiâ sententiam urgente. Aderant tot clarissima Innocentiæ testimonia, sed hîs omnibûs nullatenus auditis, cæcô impetu & furore conclusum est ocîus:

ocius: *Moriatur unus &c.* Veros Judices imitari Cytharædos oportet teste Didacô Nyss. lib. 8. c. 3. Hi antequam cytharas animent, singulas probant chordas, an concordent? certi: vel unius chordulæ discordantiâ integram musicam corrumpi. Varia S. Scripturæ loca, quæ Deum ipsum sub forma Judicis adducunt, testantur: *Illum descendere, venire &c.* quasi verò motu localî indigeat, qui rebus & Personis omnibus intimè præsens est, & cujus oculis teste Apostolô Hebr. 4. *Sunt omnia nuda & aperta?* verum hîs terminis idèò utitur S. Scriptura, ut juxta effatum Magni Basilii Psal. 32. omnes intelligant: *quia ad judicandum requiritur summa attentio, & operum examen;* ò Christiane Lector! si Jûdex iste Supremus præcipitî zelô contra te processisset, quas pœnas nunc inter tartareos rogos, aut saltem inter purgantes flammâs sentires? disce ergo, imperiis Regis Josaphat morem gerere, si Judicem agis in foro. Aut si tali non fungeris officiô, disce saltem, non præcipitare sententiam temerè judicandô ubi aliorum delicta ad tuas devenerint aures.

N. 341. *Considera 2.* Tam præstantis apud Deum Meriti & æstimationis esse Misericordiæ charitatisque fraternæ opera, ægrotis impensa: ut inglorium hominis nomen mutent in aliud apprimè gloriosum. Enim verò postquàm Ochozias descendit, ut inviseret Joram filium Achab, in Jezraël ægrotantem cap. 22. aliud nomen obtinuit, *Azarias* appellatus testante græcô textu: *Descendit Azarias de Juda,* quod nomen denotat *Adjutorium Dei*, prædicatum planè excellentissimum. Verba S. Hieronymi, hanc miram nominis mutationem notantis, sunt ista: *Idèò mutatur ei nomen in melius, eò quòd juxta Præceptum Domini ad visitandum infirmum descendit.* Tam insigne nomen apud cœlites habiturus S. Bernardinus: annô supra millesimum quadringentesimô, quando horrenda lues Senis grassabatur cum foetore propemodùm intolerabili & plurimorum morte, duodecim adolescentibus ignitâ oratione persuasit, ut se Duce ægrotis totos sese impenderent, quod fecere promptissimè, ut refert Surius 20. Maji in vita Sancti. Par nomen obtentura Placilla Theodosiî Imp. uxor, miram ægrorum & mutilatorum curam gerebat: in illorum enim domicilia se conferre, & quâ quisque re indigebat, hanc liberalî manu subministrare consueverat. Ecclesiarum hospitales domos circumiens, eos, qui gravibûs morbûs lecto affixi erant, curabat. Vide Niceph. lib. 12. c. 42. Taceo stupenda misericordiæ opera, quæ eòdem teste lib. 11. cap. 35. quidam Ap-
pol-

pollonius nomine, Nitriæ montem inhabitans, ægrotantibus exhibuit; Nam Ille cum provectæ ætatis virum ageret, nec litteras, nec ullam artem discere valentem, viginti integris annis se totum curæ agrorum impendit, omnia, quibus opus habebant illi, procurare laborans. S. Thomas Angel. Doctor, in 2. 2. q. 30. Subtilem movet quæstionem de Misericordia: an illa cæteris virtutibus præponderet? & affirmativam defendens sententiam, in hæc verba calamum acuit: *Tantò aliqua virtus est melior, quantò facit hominem Deo similiorem: quia per hoc melior est homo, quòd est Deo similior. At hoc maximè facit Misericordia, quia de Deo dicitur in Psalmo: miserationes ejus super omnia opera ejus.* Christus Dominus Evangelicam perfectionem in suis habiturus discipulis, eis originale proponit imitandum, dicens Matth. 5. *Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester perfectus est &c.* Verùm ò Christe, Magister optime! dic quæso: quòmodò id continget? ergonè humanam exuent naturam, induturi divinam? dubiæ quæstioni occurrit Hebræa phrasis, juxta quam *Tò Sanctum & perfectum* idem denotat, ac esse *Misericordem*. Vide ergo Christiane Lector Evangelicæ perfectionis Tyro, quàm facilis tibi monstretur via, ad illam pertingendi. Stude Misericordiæ operibus, invisendò ægrotos, eos quâ factis, quâ verbis adjuvandò, & magnis passibus ibis Evangelicæ perfectionis viam.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 25. & 29. lib. 2. Paralip. in quibus describitur Amasia Victoria de Idumais obtenta, Idolorum Cultus &c. Ezechia Pietas.

Considera 1. **Q**UAM ingens exstiterit Regis Amasie dementia, dum N. 347. S. Scripturâ teste cap. 25. *Post cædem Idumæorum & alios Deos filiorum Seir, statuit eos in Deos sibi, & adoravit eos, & illis adolebat Incensum.* Clarâ experienciâ didicerat, Deos illos nihil auxilii tulisse Cultoribus suis: quid ergo subsidii Ipse à talibus poterat sperare? Verùm utinam non parem in amentiam prolaberentur plurimi Christianorum! utinam non paris stultitiæ tu quoque Lector de te præberes signa! nonne divinâ adjutus gratiâ varia vicisti vitia tanquam hostes tuos: & tamen Idolum illud, quod Mundus in sui perniciem adorat, tulisti, statuens illud in Deum tibi, quem adorares, vanam videlicet gloriam per heroicis virtutum actus quæsitam. ò nova calamitatis

M m m